

## **Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen**

Defacqzstraat 1, bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

### **VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING VAN HET BCHV van 14 februari 2006**

#### **Aanwezigen:**

Dames: Bagdat (CGVS), Casteleyn (Federale Ombudsdienst), Doyen (ADDE), Ekimian (ADDE), Graffe (CSP), Henkinbrant (BCHV), Lacour (SS), Lejeune (CGKR), Ngo (CIRE), Vandekerckhove (RK), Van der Haert (BCHV), Vastmans (AZG).

Heren: Bienfait (CGVS), Geysen (DVZ), Huys (VBV), Perrouy (LDH), Pleysier (Fedasil), Pollet (Vluchtelingenwerk Vlaanderen), Renders (JRS), Reyntjens (IOM), Somers (VMC), Van der Vaart (HCV), Vinikas (BCHV).

#### **Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 10 januari 2006**

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45.

De heer Vinikas kondigt het vertrek aan van de Heer Van der Vaart naar Algerije, waar hij zal verder werken voor het HCV.

Het PV van de vergadering van 10 januari 2006 wordt goedgekeurd, mits de volgende opmerking van Mevrouw Casteleyn:

- Paragraaf 9 : « Mevrouw Casteleyn vraagt zich af hoe het mogelijk is dat België (verwijder : « net als de andere Europese lidstaten ») de bepalingen van de Dublin II Verordening, en meer bepaald de dwingende termijnen, niet respecteert ».

6<sup>e</sup> zin: verwijder: « Zij vraagt zich af of de Verordening niet zou moeten herzien worden wanneer geen enkel land ze respecteert »

- Paragraaf 10: toevoegen: « maar ze heeft op de datum van 10.1.2006 nog geen antwoord gekregen ».

#### **Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)**

1. 1.038 asielaanvragen werden ingediend in de loop van de maand januari 2006. Dit geeft een gemiddelde van 47 aanvragen per dag (tegen 63 aanvragen per dag in december 2005).

2. De voornaamste nationaliteiten in januari 2006 zijn: Rusland (118), Congo (73), Servië Montenegro (58), Guinea (47), Irak (54), Iran (42), Kameroen (41), Nepal (34), Armenië (31) en Rwanda (31).

3. 163 meervoudige aanvragen werden ingediend in januari 2006, voornamelijk door asielzoekers uit Iran (28), Rusland (23), Slowakije (15), Servië Montenegro (12) en Bulgarije (9).

4. In de maand januari 2006 werden 1.463 beslissingen genomen, verdeeld als volgt: 119 ontvankelijkheidsbeslissingen, 163 beslissingen in het kader van de Conventie van Dublin (25 et 26 quater), 85 weigeringen tot in overwegingname van een nieuwe asielaanvraag (13 quater) en 1015 onontvankelijkheidsbeslissingen. 81 dossiers werden afgesloten zonder voorwerp.

5. In januari 2006 werden 36 NBM geregistreerd bij DVZ (19 jongens en 17 meisjes). 34 onder hen hebben een asielaanvraag ingediend in het binnenland en 2 aan de grens. Onder hen onderscheidt men 5 mensen uit Congo, 5 uit Kameroen, 4 uit Rwanda, 3 uit Angola, 3 uit Irak, 2 uit Afghanistan, 2 uit Burundi en 2 uit Ivoorkust. Geen enkele NBM was tussen 0 en 5 jaar, 2 waren tussen 6 en 10, 9 waren tussen 11 en 15 jaar, 9 waren 16 jaar en 16 waren 17 jaar.

6. De heer Renders stelt verschillende vragen aan de heer Geysen in verband met de toepassing van de Verordening van Dublin (aantal aanvragen tot overname, aangesproken landen en beslissingen hieromtrent door DVZ, criteria voor een beslissing tot opsluiting, gemiddelde duur van opsluiting, enz.). De heer Geysen zal deze vragen beantwoorden tijdens de volgende vergadering. Hij deelt alvast mee dat 16 à 17 % van de asielaanvragen Eurodac dossiers betreffen, en dat 12% van de beslissingen van DVZ Dublin beslissingen zijn.

7. De heer Pleysier vraagt wat de oorzaak is van de fikse daling van asielaanvragen (300 minder) tijdens de maand januari. De heer Geysen legt uit dat er altijd minder aanvragen zijn in de maand januari. Alle nationaliteiten die in de top 10 staan zijn gedaald, behalve Rwanda.

#### **Mededelingen van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (De heer Bienfait)**

8. In de maand januari 2006 werden 1.415 beslissingen genomen door het CGVS waaronder 707 in de ontvankelijkheidsfase (met 259 beslissingen dat verder onderzoek noodzakelijk is en 13 afstand van procedure op grond van art. 55), 708 beslissingen ten gronde (waarvan 162 erkenningsbeslissingen, 62 afstand van procedure o.g.v. art 55) en 35 zonder voorwerp. Het aantal beslissingen is lager dan normaal en dit kan uitgelegd

worden door een vermindering van 15% van het personeel van het CGVS (degene die vertrekken worden niet vervangen). Deze cijfers hebben invloed op de achterstand, die voor de eerste keer sinds lange tijd verhoogd is (van 10.380 naar 10.479 dossiers). DVZ heeft geprofiteerd van het lage aantal aanvragen om zijn achterstand wat in te werken, en het aantal dringende beroepen blijft dus onveranderd ten opzichte van de vorige maanden.

9. De heer Bienfait deelt mee dat er, buiten de recente beslissing om ook ten gronde een niet-terugleidingsclausule in te voegen voor aanvragers van de Ivoorkust, geen andere wijzigingen zijn aangaande de niet-terugleidingsclausules. Volgens de informatie die verkregen werd tijdens de vorige vergadering wordt er een niet-terugleidingsclausule toegewezen in volgende gevallen: Kosovo (voor mensen die tot de minderheden behoren zoals bijvoorbeeld, maar niet uitsluitend, de Roma), Soedan (Darfour), Palestina (de bezette gebieden), sommige gebieden in Myanmar, Tibet (voor mensen met een bepaald profiel, hierover bestaat er een specifieke clausule), Irak, Libéria (dient in maart herbekeken te worden), Ivoorkust, Angola (voor sommige profielen, maar het is eerder een uitzondering), Eritréa (ten gronde).

10. De heer Bienfait geeft kennis van het feit dat er twee agenten van het CGVS net naar Guinea-Conakry vertrokken zijn op informatieve missie gedurende één maand. Ze zullen er de medewerking van de Franse autoriteiten hebben die ter plaatse vertegenwoordigd zijn, in tegenstelling tot België die geen ambassade hebben in Conakry. De goede samenwerking met Frankrijk, met het OFPRA als bemiddelaar, is een concreet gevolg van de synergie die ontstaat tussen de Europese asielinstanties dankzij de gemeenschappelijke projecten gefinancierd door de Europese Gemeenschap (Argo). Een voorbeeld hiervan is het project dat de uitwisseling voorziet van ambtenaren uit de Franse, Duitse, Nederlandse, Belgische en Luxemburgse asielinstanties.

11. Het CGVS zal op 15 februari met deskundigen (academici, UNHCR, VBCV) samenkomen om na te denken over het in de praktijk brengen van de subsidiaire bescherming. Het CGVS wil een degelijke vorming geven aan haar agenten en een zelfde vorming voor de Franstalige en de Nederlandstalige, om alle mogelijke misvattingen te vermijden. De heer Bienfait uit twijfel wat het in werking treden van de nieuwe asielwet in oktober 2006 betreft (welke eveneens de notie “subsidiaire bescherming” zal omzetten in Belgische wetgeving). Na het advies van de RvS en de parlementaire ontwikkeling, met eventuele commissies, zullen de technische aspecten nog bepaald moeten worden (zoals het tot stand brengen van een nieuwe databank) en nieuwe KB's moeten aangenomen worden betreffende de toepassing van de procedure. Bovendien lijkt het Budget voor 2006 van de regering de kosten verbonden met deze hervorming niet in acht te nemen. De heer Bienfait vraagt zich bijgevolg af hoe de procedure van subsidiaire bescherming zal uitgevoerd worden, die volgens de richtlijn toegepast dient te worden in oktober 2006, tussen die datum en de feitelijke toepassing van de nieuwe wet betreffende de asielprocedure. Wat zal de wettelijke basis, de inhoud en de toe te passen procedure inhouden?

12. De heer Bienfait stelt mevrouw Arlin Bagdat voor, de verantwoordelijke voor de communicatie binnen het CGVS. Hij vestigt de aandacht op het feit dat het activiteitenrapport van 2005 bijna klaar is en dat het CGVS wenst dat het in ieder geval zou beschikbaar zijn vóór de parlementaire zitting betreffende de besprekingen van de nieuwe wet.

13. Mevrouw Henkinbrant vraagt zich af welke criteria bepalen of het CGVS een humanitaire clausule of een niet-terugleidingsclausule uitgeeft. De aard van de clausule heeft immers praktische gevolgen op de hernieuwing van het bevel om het grondgebied te verlaten door DVZ en in de toekomst, op het toekennen van de subsidiaire bescherming. De heer Bienfait legt uit dat humanitaire clausules uitgegeven worden in geval van ziekte, zwangerschap, hoge leeftijd, in geval van familiebanden, aan NBM en in het verleden aan mensen afkomstig uit Angola gezien de situatie ter plaatse. Het CGVS is zich bewust van het belang van deze clausules met betrekking tot de verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten of de subsidiaire bescherming. Het CGVS geeft eveneens niet-terugleidingsclausules uit ten gronde voor Irak, Darfour, Eritrea en sinds kort voor de Ivorianen (op voorwaarde dat er over de nationaliteit van de betrokkenen geen twijfel bestaat, dat hij tot een etnische minderheid hoort uit het noorden en dat hij kortgeleden de Ivoorkust heeft verlaten). Het CGVS is van mening dat, door de spanningen in Abidjan, gedwongen terugkeer van mensen vermeden moet worden. Het CGVS is eveneens van mening dat het een paradox is om meer bescherming te bieden aan mensen die uitgeprocedeerd zijn in de “ontvankelijkheids” fase (omdat het in die fase de wettelijke bevoegdheid is van het CGVS om niet-terugleidingsclausules te voorzien) dan voor zij die uitgeprocedeerd zijn in de “ten gronde” fase (en vanwie het dossier normaal sterker is). Daarom zullen er ook niet-terugleidingsclausules genomen worden in de beslissingen “ten gronde”. Het probleem, voor de toepassing van de subsidiaire bescherming in de toekomst, is het feit dat niet-terugleidingsclausules geen enkele juridische waarde hebben gezien de schorsende werking van het beroep bij de VBV. Bovendien voorziet het project inzake de hervorming van de asielprocedure en de toepassing van de subsidiaire bescherming, dat tijdens de overgangperiode een verblijfsvergunning kan worden bekomen op grond van de subsidiaire bescherming in het voordeel van de asielzoekers waarvan de aanvraag verworpen werd maar waarvan de bevestigende beslissing een niet-terugleidingsclausule bevat. Tot nu toe, is niets gelijkaardigs voorzien gedurende de overgangperiode voor de beslissingen van weigering “ten gronde” met een niet-terugleidingsclausule.

14. De heer Pollet onderlijnt dat er een probleem is rond de bescherming van personen zonder clausule, daar ze geen tweede asielaanvraag kunnen indienen. Hij vraagt of het CGVS een niet-terugleidingsclausule voorziet voor Nepalezen daar er een verergering van de situatie ontstond sinds de verkiezingen. De heer Bienfait antwoordt dat het CGVS geen clausule voorziet voor de Nepalezen maar dat de grote meerderheid (ongeveer 80%) van de aanvragen ontvankelijk verklaard worden. Hij voegt eraan toe dat er soms twijfel bestaat over de nationaliteit van de betrokkenen. De heer Pollet meent, in tegendeel, dat

de situatie waar de Nepalezen zich in bevinden volledig in het toepassingsveld valt van de subsidiaire bescherming, en men, om die reden, een niet-terugleidingsclausule moet voorzien voor hen. De heer Bienfait verklaart dat het, betreffende de subsidiaire bescherming, belangrijk is dat de Europese landen een vergelijkbare benadering hanteren op gebied van beoordeling van de landen waarvan de staatsburgers zich op dergelijke bescherming kunnen beroepen (bv. : quid voor Nepal, voor Irak, voor Colombia ?).

### **Mededelingen van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (De heer Huys)**

15. De heer Huys deelt de cijfers van december 2005 mee, gezien hij nog niet beschikt over de cijfers van januari 2006. In december werden er 535 beroepen ingediend bij de VBCV, waarvan 292 bij de Franstalige kamers en 243 bij de Nederlandstalige kamers. De VBC heeft 392 beslissingen genomen (230 door de Franstalige kamers en 162 door de Nederlandstalige kamers), waaronder 38 erkenningsbeslissingen (betreffende 31 Russen, 1 Turk, 1 Congolees, 1 Colombiaan, 1 Irakees, 1 Kirgies, 1 Burundees en 1 Kameroenees). De VBC heeft 144 weigeringsbeslissingen genomen, waaronder 54 Chinezen, 23 Congolezen, 21 Iraniërs, 5 Sriلانkezen, 4 Colombianen, 4 Mauritaniërs, 4 Kameroenezen en 4 Yoegoslaven.

16. De heer Huys deelt mee dat het jaar 2005 voor de een belangrijk jaar was en dat 2006 belooft om op zijn minst even spannend te worden.

In 2005 kwamen vijf nieuwe leden en een tiental onderzoekers de gelederen van de Commissie versterken. In 2006 zou deze lijn verder gezet moeten worden teneinde een antwoord te kunnen bieden aan de stijgende achterstand.

In 2005 kende de procedure voor de Commissie ook een grondige hervorming. Bij Wet van 16 maart 2005 kunnen de rechters voortaan als alleenrechtsprekend lid zowel de status van vluchteling erkennen als weigeren te erkennen. Enkel indien het beroep principiële vragen oproept moet de rechter deze naar een drieledige kamer doorverwijzen.

Maar bovenal werd het jaar afgesloten met het aannemen in eerste lezing door de Regering van twee ambitieuze wetteksten, één betreffende de hervorming van de Raad van State en de hervorming van de asielpcedure en een andere betreffende de omzetting in Belgisch recht van de Richtlijn 2004/83 van de Raad van Europa van 29 april 2004 *inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming*. Deze omzetting zal onder andere een nieuw statuut van ‘subsidiaire bescherming’ in het Belgische recht teweeg brengen. Indien deze twee projecten in 2006 ongewijzigd gestemd worden, zullen de te verwachten veranderingen voor de Vaste Beroepscommissie nog belangrijker zijn dan in 2005.

De statistieken vertellen ons dan weer dat 2005 een recordjaar is geweest en dit niet alleen wat betreft de erkenningsgraad, nl. 20%. Dit is grotendeels te verklaren door het grote aantal Tsjetsjeense dossiers die aanleiding hebben gegeven tot belangrijke

jurisprudentiële ontwikkelingen. Verder kende de Vaste Beroeps Commissie ook een record aantal ingediende beroepsverzoekschriften, nl. 6.893 in 2005 tegenover 5.017 in 2004 en 4.238 in 2003. Al steeg het aantal beslissingen aanzienlijk, 3.279 beslissingen in 2005 tegenover 2.140 beslissingen in 2004, toch kon dit niet beletten dat de achterstand de symbolische kaap van de 10.000 dossiers overschreed om een totaal van 10.597 dossiers te bereiken in 2005 tegenover 6.983 dossiers in 2004. Voor het eerst sinds haar oprichting in 1988, zal de achterstand van de Commissie even groot zijn als deze van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen. Ze zou deze zelfs moeten voorbijsteken in het eerste semester van 2006. Om deze weg te werken beschikt de Commissie over middelen die aanzienlijk beperkter zijn dan deze van het Commissariaat-generaal. De uitdaging voor 2006 zal erin bestaan de achterstand te stabiliseren en weg te werken voor de inwerkingtreding van de nieuwe procedure. Dit zal niet mogelijk zijn zonder versterking van de gelederen van de Commissie.

De Heer Huys deelt de top vijf van de nationaliteiten mee. Zelfs als ze nog niet in de onderstaande tabel staan, stelt de VBC ook vast dat er meer en meer Chinezen, Nepalezen en Irakezen beroep aantekenden.

2004 Beroepen	2005 Beroepen		2004 Beslissingen	2005 Beslissingen
Rusland 1.036	Congo 969		Congo 411	Rusland 845
Iran 559	Rusland 623		Afghanistan 331	Iran 415
Congo 550	Kameroen 601		Turkije 160	Congo 356
Turkije 207	Togo 564		Rusland 116	Turkije 177
Pakistan 186	Iran 456		Algerije en Iran 92	China 167

De heer Huys herinnert eraan dat alle beslissingen van de Vaste Beroepscommissie te raadplegen zijn in de sectie “rechtspraak” van de website [www.vbv.fgov.be](http://www.vbv.fgov.be). In 2005 werd een selectie gedaan in de publicatie van beslissingen van bepaalde nationaliteiten en dit met het oog op de bescherming van deze personen en eveneens met de zorg de site niet te overlasten. In de loop van de komende weken zal het compendium van de rechtspraak van 2005 op de site beschikbaar zijn in de afdeling “publicaties”. Dit compendium bevat een thematisch overzicht met de belangrijkste extracten van de beslissingen genomen in 2005.

17. Mevrouw Casteleyn vraagt of de VBCV prioriteiten heeft bepaald en of ze deze nog toepassen. De heer Huys antwoordt dat de belangrijkste nationaliteiten inderdaad een prioritair behandeld worden, wat niet uitsluit dat de overige nationaliteiten ook aan bod komen. Mevrouw Casteleyn vraagt of er met de datum dat een asielaanvraag wordt

ingediend (en de mogelijkheid om een regularisatie te verkrijgen in geval van een lange procedure) rekening wordt gehouden om een dossier vast te leggen. De heer Huys antwoordt dat de commissie geen voorrang verleent aan dossiers waar een regularisatie mogelijk is, tenzij in gevallen van publieke orde of voor humanitaire redenen. Daarentegen, levert ze grote inspanningen om de asielaanvragen waarbij de asielzoekers niet voldoen aan de criteria om een regularisatie, zo snel mogelijk te behandelen.

### **Mededelingen van de Internationale Organisatie voor Migratie (De heer Reyntjens)**

18. De heer Reyntjens deelt mee dat in januari 2006 het IOM de terugkeer van 259 personen heeft georganiseerd. Het ging vooral om personen afkomstig uit Brazilië, Slovaakse, Armenië, Mongolië, Oekraïne, Kosovo en Rusland.

19. De heer Reyntjens maakt bekend dat er een conferentie plaatsvond op 24 en 25 januari over het verband tussen migratie en rechtspraak /veiligheid. Op 15 en 16 maart zal er een conferentie plaatsvinden met als thema het verband tussen migratie en ontwikkeling. Deze conferentie wordt in het Egmont Paleis gehouden op initiatief van de Belgische regering en met de steun van het IOM.

20. De heer Vinikas vraagt wat het profiel is van de Brazilianen die beroep doen op het REAB programma. De heer Reyntjens legt uit dat het vooral gaat om alleenstaande mannen, tussen de 25 en 35 jaar die ongeveer één jaar in België blijven om er te werken.

21. De heer Renders vraagt wat de verhouding is van de mensen die geen asiel aanvragen tegenover het totale aantal mensen die zich op het REAB beroepen. De heer Reyntjens antwoordt dat die groep 48% vertegenwoordigden van het totaal in 2004 en 54% van het totaal in 2005 (waaronder veel Slovaeken).

### **Mededeling van het HCV (De heer Van der Vaart)**

22. De heer Van der Vaart maakt het bilan op van de 3 jaren die hij in België heeft doorgebracht en onderlijnt eerst en vooral het unieke karakter van de Contactvergaderingen binnen Europa. De heer Van der Vaart somt de verbeteringen op die verwezenlijkt zijn tijdens zijn verblijf in België: de stijging van het aantal erkenningen van Tsjetsjenen, de regularisatie van de asielzoekers die een lange asielprocedure kenden, en het hervormingsproces van de asielprocedure. Hij is verheugd om het feit dat het BCHV, operationele partner van het UNHCR, haar bronnen van financiering heeft kunnen spreiden. En hij wijst op twee van de bezorgdheden van het UNHCR: de opsluiting van personen (voornamelijk asielzoekers en kinderen) en het hoge aantal weigeringen in de ontvankelijkheidsfase.

### **Mededelingen van Fedasil (De heer Pleysier)**

23. De heer Pleysier deelt de statistieken uit van Fedasil voor het jaar 2005 en januari 2006 onder de aanwezigen. In januari 2006 bedroeg de bezettingsgraad 94,2%. Gezien de daling van het aantal aanvragen in januari, telden we meer vertrekken dan aankomsten

in de opvang infrastructuren. We blijven een stijging zien van het aantal personen in procedure voor de Raad van State.

24. In 2005, werd het opvangvermogen opgetrokken tot 15.737 plaatsen. We moeten hier de plaatsen aan toevoegen van de noodopvang in Sint-Pieters Woluwe, van het reserve opvangcentrum van Lombardsijde dat op basis van een conventie tussen ministers Dupont en Flahaut opgericht werd, alsook de plaatsen voor de eerste opvang voor NBM van NOH en Steenokkerzeel. De bezettingsgraad is vooral gestegen in de meer geïndividualiseerde infrastructuur (LOI, CIRE, Vluchtelingenwerk). Fedasil heeft, het aantal plaatsen die om structurele redenen (tijdelijk) leeg waren, verminderd.

25. Het noodopvang centrum in Sint-Pieters Woluwe werd zwaar onder druk gezet door zijn te hoge bezettingsgraad. Dit brengt veel stress met zich mee. Het is dus fundamenteel om de zeer hoge bezettingsgraad te verlagen, wat echter niet evident is. De families die illegaal in het land verblijven bijvoorbeeld, mogen enkel opgenomen worden in de federale centra. Wanneer deze volzet zijn, moeten mensen die niet aan dat profiel voldoen eerst doorgestuurd worden naar centra van het Rode Kruis of Croix-Rouge, om plaatsen vrij te maken voor deze families.

26. De heer Pleysier bespreekt de cijfers van aankomsten en vertrekken. Hij onderlijnt dat het aantal vertrekken als gevolg van een REAB stijgt, en dat 23% van de vertrekkers personen zijn die nog in de procedure zitten.

De bevolkingsgroep binnen de opvangcentra is op volgende wijze samengesteld:

- personen die op een beslissing van ontvankelijkheid wachten (36% van de bewoners)
- personen die ontvankelijk verklaard zijn en die zes weken de tijd krijgen om het centrum te verlaten (en dan genieten van een bijdrage van het OCMW)
- uitgeprocedeerden, met een beroep lopende bij de Raad van State (de heer Pleysier merkt op dat de actie van DVZ om mensen uit de centra uit te wijzen, geen invloed heeft gehad op het aantal vertrekken)
- uitgeprocedeerden die opgevangen werden op basis van een verlenging van verblijf (dit aantal is stabiel)
- uitgeprocedeerden die het opvang centrum gaan verlaten
- personen die geen asielzoekers zijn en gelogeed worden in de federale centra op basis van het KB van 24/06/04 (illegale kinderen en hun familie).

27. De bezettingsgraad van de infrastructuur voor NBM's was over de hele lijn behoorlijk laag.

28. De heer Pleysier kondigt aan dat 6 werkgroepen samengesteld worden om na te denken over de KB tot toepassing van de nieuwe Wet over de opvang van asielzoekers.

29. De heer Renders haalt twee voorbeelden aan die de lacune aantonen op het vlak van specifieke begeleiding voor ontvankelijke asielzoekers die niet opgevolgd worden door



het OCMW en die een woonst moeten vinden. Een persoon die aan posttraumatische stress- syndroom lijdt en vrijgelaten wordt uit het centrum 127 ten gevolge van een beslissing op grond van ontvankelijkheid was verplicht één of twee nachten door te brengen in het centrum van Sint-Pieters Woluwe en kreeg vervolgens een OCMW toegewezen dat hem niet hielp bij het zoeken van een woonst terwijl deze persoon zeer verward was.

Een andere persoon werd vrijgelaten uit het centrum 127 omdat hij ziek was. Hij werd doorverwezen naar het centrum van Sint-Pieters Woluwe, vanwaar hij opnieuw werd doorgestuurd naar de dienst dispatching. Daar hij dezelfde dag geen antwoord ontving, opteerde deze persoon ervoor om bij kennissen te logeren wat een medische opvolging uitsloot. De heer Pleysier legt uit dat in het eerste geval de verantwoordelijkheid bij het OCMW blijft. Hij informeert ons ook over de mogelijkheid de regionale coördinatoren van Fedasil te contacteren die goede contacten onderhouden met de OCMW's (in uitzonderlijke gevallen, moet een opvang in een centrum zelfs overwogen worden). De personalia van de coördinatoren zijn te vinden op de website van Fedasil. Betreffende het tweede geval dat aangehaald wordt, legt de heer Pleysier uit dat het centrum van Sint-Pieters Woluwe de dienst dispatching inlicht over de bijzonderheden van een geval (bijvoorbeeld dat betrokkene dient toegewezen te worden aan een centrum met een medische structuur). De dienst dispatching geeft een treinticket en een wegbeschrijving aan de betrokkene zodat die niet de ganse dag bij DVZ dient te blijven. De heer Pleysier stelt voor om zelf na te gaan of er een goede communicatie bestaat tussen het centrum van Sint-Pieters Woluwe en de dienst dispatching.

30. Op een vraag over de situatie van NBM's in Kapellen, verwijst de heer Pleysier naar de algemene onderbezetting in de infrastructuur voor NBM. In Kapellen verblijven er maar 8 à 10 NBM's in een infrastructuur die een capaciteit heeft van 54 NBM's en met 20 personeelsleden ter beschikking. Een deel van het personeel werd elders ingeschakeld en de NBM's logeren op dit ogenblik nog samen met de volwassenen die noodgedwongen vrije plaatsen voor NBM's hebben moeten krijgen. Fedasil denkt na over de toekomst van het NBM centrum te Kapellen, alsook over het centrum voor NBM in Arendonk.

#### **Mededeling van de Croix-Rouge (De heer Schrauben)**

31. De heer Schrauben deelt mee dat het centrum van Nattoye zijn deuren opent in april en dat het centrum van Oignies haar capaciteit opgetrokken heeft met 20 plaatsen.

#### **Mededeling van het BCHV (Mevrouw Henkinbrant)**

32. Mevrouw Henkinbrant geeft een overzicht van de statistieken van het BCHV voor 2005. In 2005, werden er 454 aanvragen ingediend bij het BCHV, wat overeenkomt met 792 personen. Het BCHV wordt vooral aangesproken door kandidaat vluchtelingen uit Tsjetsjenië, Congo, Iran, Turkije, Rusland (de andere republieken naast Tsjetsjenië), Kameroen en Rwanda. In 2005, deed het BCHV een interventie in 77 dossiers: 29

voorstellen tot advies aan het UNHCR (die effectief 15 adviezen gaf in 2005) en 48 interventies in eigen naam bij de asielinstanties. Het BCHV is 14 keer tussengekomen bij DVZ (in het kader van de toepassing de Verordening van Dublin, een tweede asielaanvraag, of de toepassing van het principe van niet-refoulement). Het BCHV deed 32 interventies bij het CGVS (ondersteunen van de ontvankelijkheid, vraag tot intrekking van een beslissing, steun in een onderzoek ten gronde) en deed twee interventies bij de VBCV. Mevrouw Henkinbrant merkt op dat er aan de interventies gevolg gegeven wordt in meer dan 80% van de gevallen, tenzij het gaat om de toepassing van de Verordening van Dublin waaraan er maar in 50% van de gevallen gevolg gegeven wordt.

Het BCHV heeft een gemotiveerde weigering opgemaakt in 252 gevallen en heeft 20 dossiers afgesloten. In 2005, kwam het BCHV tussen voor asielzoekers met 20 verschillende nationaliteiten en voornamelijk voor Tsjetsjenen, Kurden afkomstig uit Turkije en Rwandezers. Deze statistieken geven enkel de hoofdpersoon weer uit de dossiers die echter uit meerdere mensen kunnen bestaan (echtgenoten en/of kinderen).

**De volgende contactvergaderingen zullen doorgaan op dinsdag 14 maart, 11 april, 9 mei en 13 juni 2006 op de zetel van Fedasil, Kartuizerinnenstraat 19-21, 1000 Brussel.**